RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 58.487 van 7 maart 1996
in de zaak A. 63.651/VII-13.135.

In zake : Maria VOLDERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. SCHUERMANS,
kantoor houdende te TURNHOUT,
de Merodelei 112

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria VOLDERS op 12 mei 1995 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 6 februari 1995 van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming waarbij het gebied "De Rammelaars" te Ham (Kwaadmechelen) als landschap wordt gerangschikt;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. SURMONT die, loco Advocaat L. SCHUERMANS verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat K. VAN HOOREBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij laattijdig een nota met opmerkingen heeft ingediend; dat deze met toepassing van artikel 11, derde lid, van de procedureregeling uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoek-schrift het volgende doet gelden :

"1. Overwegende dat tengevolge van de talrijke en verregaande verbodsbepalingen, opgenomen in het bestreden besluit, de gronden, eigendom van verzoekende partij, waardeloos worden.

Overwegende dat elke winstgevende activiteit op bedoelde percelen nagenoeg onmogelijk is.

Overwegende dat tengevolge van de verbodsbepalingen, de gronden niet meer kunnen worden verhuurd, of verkocht. Dat het immers evident is dat niemand gronden met dergelijke erfdienstbaarheden zal huren of kopen.

Overwegende dat hieruit niet alleen een zeer ernstig financieel nadeel voortvloeit voor verzoekende partij, doch dat bovendien verzoekende partij op fundamentele wijze wordt aangetast in haar eigendomsrecht.

Overwegende dat een eventueel tussen te komen annulatiearrest aan verzoekende partij geen volledige genoegdoening kan geven.

Overwegende dat een eventuele schadevergoeding via de burgerlijke rechtbanken - waarbij de vraag kan worden gesteld in welke mate zal kunnen uitgevoerd worden tegenover de Vlaamse Gemeenschap - binnen 10 jaar, nooit dezelfde genoegdoening kan geven als een niet-uitvoering van het bestreden besluit.

2. Overwegende dat in het verleden herhaaldelijk incidenten hebben plaatsgevonden tussen landbouwers, eigenaars van percelen binnen het gerangschikte gebied, en leden van plaatselijke milieuverenigingen. Dat n.a.v. hiervan diverse PV's werden opgesteld.

Dat bedoelde milieuverenigingen daarbij niet nalaten de landbouwers te provoceren.

Overwegende dat deze gespannen situatie de aandacht heeft getrokken van de Gouverneur van de Provincie Limburg, die de Gemeente heeft verzocht de nodige maatregelen te nemen voor het handhaven van de openbare orde.

Overwegende dat de Gemeente o.m. omwille van de gespannen situatie, verzocht heeft de rangschikkingsprocedure stop te zetten.

Overwegende dat het risico zeer reëel is dat nu het definitieve klasseringsbesluit werd genomen, de incidenten opnieuw zullen oplaaien, en nog erger dan voorheen, met alle mogelijke gevolgen vandien (cfr. Het Belang van Limburg, 5 en 6 maart 1994, stuk 14 : 'Over hoe het verder moet, durft niemand niemand zich uit te spreken. Gevreesd wordt dat een eventuele klassering de gemoederen opnieuw zal ophitsen, en dat de gevolgen uiteindelijk de natuur zullen schaden in plaats van beschermen').

Overwegende dat verzoekende partij de openbare orde dient te handhaven";

Overwegende dat verzoekster eigenares is van de percelen nrs. 731, 732 en 733 die in het beschermde

landschap begrepen zijn; dat zij evenwel niet specifieert welke de feitelijke kenmerken zijn van die percelen; dat zij evenmin vermeldt in welk opzicht en door welke van de talrijke verbodsbepalingen die het bestreden besluit bevat haar eigendom "waardeloos" dreigt te worden; dat zij eveneens nalaat enig concreet gegeven aan te brengen omtrent de "winstgevende activiteit" die zij op haar gronden uitoefent of wil uitoefenen en niet duidelijk maakt hoe het bestreden besluit die activiteiten onmogelijk zou maken; dat de beweerde onmogelijkheid om de gronden te verhuren of te verkopen een financieel nadeel uitmaakt, dat in principe herstelbaar is; dat verzoekster geen enkel gegeven aanvoert waaruit zou kunnen afgeleid worden dat in casu dat nadeel niet of moeilijk herstelbaar is; dat het feit dat zij zich eventueel tot de burgerlijke rechter zal moeten wenden om schadevergoeding te bekomen en dat die schadevergoeding niet "dezelfde genoegdoening kan geven als een niet-uitvoering van het bestreden besluit" op zichzelf niet impliceert dat het nadeel moeilijk te herstellen is; dat het feit "aangetast" te zijn in zijn eigendomsrecht op zichzelf genomen geen ernstig nadeel zoals bedoeld in gecoördineerde wetten op de Raad van State uitmaakt;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J.	VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.	VRINTS,	staatsraad,
de H.	R.	STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **J. VERMEIRE.**